

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Spiritus Sanctus, & S. Joseph sunt velut duo competitores,
quorum uterque Jus habet, ut nominetur sponsus Beatissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Spiritus Sanctus & Sanctus Joseph sunt velut duo
Competitores, quorum uterque jus habet, ut nominetur
sponsus Beatissima Virginis.*

ARTICULUS V.

Verum est, in antiquâ lege
permisum fuisse à DEO
eidem viro, plures simul
habere uxores; sed nunquam per-
mittere visum est eidem sc̄eminæ
simul plures habere maritos. For-
tassis ideò, quòd hoc sit de essen-
tiâ Matrimonij, & Sacræ unionis
JESU Christi cum Ecclesia; jam
non nisi unus solus est JESUS Chri-
stus, qui sit Sponsus, sed plures
sunt Ecclesiæ, quæ sint illius Spon-
sæ. Militans quæ est in terrâ,
Triumphans, quæ est in cœlo, &
Patiens, quæ est in purgatorio,
quæ omnes eandem charitatis
sanctæ unionem habent cum ipso,
quæque omnes ipsius sunt sponsæ;
& forsitan pluralitas sc̄eminatum
pro uno solo viro permisa erat in
lege antiquâ ad representandum
hoc mysterium: *Mysterium hoc
magnum est*, inquit Sanctus Apo-
stolus Paulus; *Ego autem dico in
Christo & in Ecclesiâ*. Nihilomi-
minus videmus, quòd Sanctissima
Virgo, quæ benedicta est inter
mulieres, eòquòd sit gloria illa-
rum omnium, duos habeat spon-
sos, Spiritum Sanctum ex unâ, &
Sanctum Joseph ex alterâ parte.

Ambo jus habent possidendi il-

lam, velut sponsam suam, eòquòd
ipsa se totam consecraverit utri-
que, & ipsorum jus clarè perspi-
ciatur in Scripturâ. Quantum e-
nim spectat ad Spiritum Sanctum,
videmus, quòd in instanti, quo
Angelus nuntiavit ei, futurum ip-
sam Matrem propriis Filij Dei,
ipsaque responderet, se nullum
cognoscere virum, declaravit is
ipli, Spiritum Sanctum hujus pro-
digij fore Auctorem: *Spiritus San-
ctus superveniet in te*; & dein idem
Angelus declaravit Joseph, qui
attonitus hærebat aspiciendo Vir-
ginem gravidam, cum Virginem
cognosceret ipsam, & quidem
puriores Angelis in cœlo, quòd
id, quod erat in ipsâ, opus esset
Spiritus Sancti: *Quod enim in ea
natum est, de Spiritu Sancto est*.
Et Symbolum nostrum ad cre-
dendum nos obligat velut articu-
lum fidei; quòd filius Unigenitus
admirabilis hujus Matris, conce-
ptus fuerit in castissimo ipsius ute-
ro per operationem Spiritus San-
cti. *Qui Conceptus est de Spiritu
Sancto*. Certum igitur est, Spiritum
Sanctum vere esse sponsum Beatis-
simæ Virginis.

Et

Quare per-
missum
fuerit anti-
quius, vi-
rum plures
habere mu-
lieres.

Ephes. 5. v.
32.
Sanctissima
Virgo ha-
buit simul
duos spon-
sos.

Matth.

Luc. 2.

Luc. 1.

Quòd
sanct
Virgo
bueri
spon
spirit
sanct
& Jo

Matth. 7.

Et quantum spectat ad Sanctum Joseph, Evangelium dicit nobis in tot locis, verbisque tam manifestis, quod ipse sit verè ipsius sponsus & maritus, ut dubitari de eo non possit: *Noli timere accipere MARIAM conjugem tuam;* Dicitur ad Sanctum Joseph; & nominatur ipsi MARIA ex proprio suo Nomine; & asseritur, quod sit ipsius Conjux. Alia vice verbis æquè claris dicitur ipsi: *ut profiteretur cum MARIA desponsata sibi uxore* Et tandem tam universalis est fides totius Ecclesie, quod Sanctus Joseph sit verus & legitimus sponsus & Conjux Sanctissimæ Virginis, ut nemo contradicere audeat, nisi sit hæreticus. Ipsa igitur simul habet duos sponfos, Sanctum Spiritum & Sanctum Joseph Sanctum Joseph, & Sanctum Spiritum. Sed quomodo hoc esse potest?

Quomodo
Sanctissima
Virgo ha-
buerit duos
sponfos
Spiritus
Sanctum &
S. Joseph.

Estne eadem ratione, quæ JESUS Christus habet duos Patres, Patrem suum æternum, qui genuit ipsum ex propria sua substantia ante cuncta sæcula, & Sanctam Joseph, qui nutrit ipsum labore manuum suarum in sæculorum medio? non: Quamvis enim ambo portaverint Nomen Patris respectu ipsius, nihilominus non nisi unus erat, qui verè & propriè fuerit ipsius Pater, & alter non erat, nisi secundum apparentiam; sed hic Sanctus Spiritus & Sanctus Joseph verè sunt

A. P. Hanc Consultat. Tom. III.

duo sponfi Sanctissimæ Virginis.

Estne igitur ita, sicut dicebamus, quod Sanctus Joseph sit umbra Patris æterni, qui abscondat velut sub umbrâ alicujus veli splendorem magnarum veritatum circa paternitatem divinam respectu Verbi Incarnati? Estne ita, quod Sanctus Joseph sit velut umbra Spiritus Sancti, quæ abscondat sub umbrâ Matrimonij, quod apparet, veritatem Matrimonij invisibilis, sed summè realis Spiritus Sancti cum Matre Verbi Incarnati? plures adessent hæc rationes ita loquendi, nihilominus dici non potest in rigore, quod Sanctus Joseph non fuerit nisi umbra mariti, & non verus maritus: Edquod vetum sit, quod verum contraxerit matrimonium cum Sanctissimâ Virgine, quo tribuitur illi actuale & legitimum jus possidendi ipsam veluti rem ad se spectantem. Quodnam igitur arcanum est magni hujus mysterij! Ecce tibi illud.

Reduc in animum legem illam veteris Testamenti ordinantem! *Quando habitaverint fratres simul & unus ex ijs absque liberis mortuus, uxor defuncti non nubet alteri, sed accipiet eam frater ejus, & suscitabit semen fratris sui, & primogenitum ex eâ filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen ejus ex Israël:* Et hoc fiebat non minus sapienter, quàm providè, ad conservandum sem-

Deut. 25. vj

Spiritus
Sanctus
egit cum
Sancto Jo-
seph, velut
cum fratre
suo natu
majori.

per lineam directam descendenti-
tium inter majores & avos Messiz,
quem expectabant. Sed videtur
id insuper factum esse ex insigni
quodam mysterio, ad declaran-
dum nobis arcanum duplicis hu-
jus Matrimonij Virginis Sanctissi-
mæ cum Spiritu Sancto, & San-
cto Joseph. Observa hic legem
impletam esse ad literam: liqui-
dem Sanctus Joseph obstrinzerat
se conjugio, sed poterat dici,
ipsum mortuum esse sine liberis,
eòquòd votum Virginitatis, quod
simul cum castissimâ sponsâ nun-
cupavit, eo ipso tempore, quo
nuptiis se dedit, æquè inhabilem
ipsum effecerat ad generandum
filios quàm si ipsi sint mortui:
Sanctus Spiritus ergò honorare
illum volens, accipit & adhibet
ipsum velut fratrem suum Natu
majorem, vult esse sponsus, uxoris
quam reliquerat sine liberis; &
progignit ex ipsâ Filium.

Cur non di-
cetur, quod
Spiritus
Sanctus sit
Pater JESU
Christi.

Sed cui attribuitur Filius hic
unicus? observatur hic lex, non
attribuitur Spiritui Sancto, quam-
vis verè contulerit ipse fecundi-
tatem Sanctissimæ Virgini; non
enim dicitur, quòd Spiritus San-
ctus sit Pater JESU Christi, eò-
quòd non produxerit ipsum ex
propriâ suâ substantiâ; hoc non-
nisi spectat ad Patrem æternum
& Sanctissimam Virginem, quo-
rum ille est verus ipse Pater, hæc
vera ipse est Mater; sed attri-
buitur Sancto Joseph, qui æsti-

mabitur, & etiam nuncupabitur
Pater ipse, quamvis nullam in
generatione ipsius habeat partem,
nisi quod genitus sit ex fœminâ,
quam habebat is conjugem, licet
ipse nullum ex ipsâ susceperit pro-
lem: Nihilominus æstimatur Pater
ipse, & glorioso hoc condecoratur nomine, *Pater tuus & ego.* Luc. 1.
O mysterium admirabile horum
duorum sponsorum ejusdem Vir-
ginis! ambo possident ipsam abs-
que æmulatione & absque Zelo-
typia: Partiantur inter se officia,
quæ conferunt tum dilatandæ
gloriæ Dei, tum promovendi
bono dilectæ sibi sponsæ, & per
hoc reciprocè se invicem afficiunt
honore, mutuâ locupletant &
exornant gloriâ.

Origenes asserit, quòd Spiritus Sanctus conferens Sanctissimæ Virgini fecunditatem, honoraverit Sanctum Joseph nomine glorioso Patris Salvatoris mundi: *Honoravit eum Spiritus Sanctus Patris vocabulo*: Et Sanctus Joseph conservans sollicitè Virginitatem perdilectæ suæ sponsæ honoravit Spiritum Sanctum fervore ac Zelo, quo nunquam non exarsit erga sanctitatem Templi sui. Abbas Rupertus huic superaddit, quòd Spiritus Sanctus, qui sacer est nodus Patris & Filij in æternitate: fuerit in tempore vinculum conjugale, purissimè uniens MARIAM & Joseph; quòdque ipse reddiderit unum Patrem & alteram

Origenes
hom. 17. li
cap. 2. Lt
ca.

Rupertus de
gloriâ Filij
hominis.

ram Matrem Verbi Incarnati. *Am-
borum conjugalis amor.*

Cur San-
ctissima
Virgo ha-
buerit
sponsum
visibilem
& invisibi-
lem.

Omnia hæc videbantur mihi
admodum consentanea rationi,
nec parùm me oblectabant, ni-
hilominus alia occupabat ani-
mum meum cogitatio circa con-
cursum duorum Virginis Sanctissi-
mæ Sponsorum, quorum unus
visibilis, alter invisibilis erat;
& ita discurrere mecum ipso:
Nonne idè id erat, quòd pro-
gignere debebat ipsa Filium, qui
omniò simul visibilis esset & in-
visibilis; visibilis homo & invisibilis
Deus: quandoquidem divi-
nus ipsius Fihus visibilis esse de-
bebat & corporalis, oportebat
habere ipsa sponsum visibilem
& corporalem, & quia etiam esse
debebat Deus invisibilis & purè
spiritualis, oportebat etiam habe-
re ipsa sponsum invisibilem &
purè spiritualem.

Vel an idè hoc fuerat, quòd
Sanctissima Virgo futura esset
Mater duorum Corporum JE-
SU Christi: Corporis ipsius na-
turalis, quod præparabat ipsi ex
propriâ suâ substantiâ, quòdque
in castissimo suo efformabat ute-
ro; & Corporis ipsius mystici,
quod est Ecclesia, quam indies
adhuc progignit in universâ terrâ
per operationem Spiritus Sancti?
Congruum namque erat, ut cum
dederit Filio Dei Corpus natura-
le & mortale, haberet etiam spon-
sum naturalem & mortalem, cui

curæ esset ipsum alere & nutrire,
qui erat Sanctus Joseph; cùmque
dederit etiam ipsi aliud quoddam
Corpus mysticum & spirituale,
ipsa etiam haberet sponsum spiri-
tualem & mysticum, qui erat
Spiritus Sanctus.

Sed ut verum fatear, non est
Sanctissima Virgo, quæ produ-
cat Corpus mysticum JESU Chri-
sti in quantum id compositum est
ex pluribus personis visibilibus,
materialibus, & mortalibus uti est
rota multitudo fidelium, quæ est ip-
sius Ecclesia; dici tamen potest, ip-
sam esse, quæ conferat animam toti
huic magno Corpori, in quan-
tùm agit per potentem suam in-
tercessionem, ut semper anima-
tum existat Spiritu Sancto, qui
cum divinus ipsius sit sponsus, im-
pertitur ipsi speciale jus disponen-
di cum gratiis suis, & illarum ob-
tinendi ab ipso copiosam distri-
butionem, quibuscunque volue-
rit, eòquòd omnia bona sponsi
pertineant quoque ad sponsam.
Sicut igitur verum est, quòd San-
ctus Joseph maximâ locupletatus
sit felicitate, desponsando sibi
Sanctissimam Virginem, cum per
hoc inductus sit in possessionem
omnium inestimabilium bono-
rum ad ipsam pertinentium, ita
verum quoque est, quòd Sanctis-
sima Virgo summam sit nata feli-
citatem, dum facta est sponsa
Spiritus Sancti, eòquòd posses-
sionem per hoc obtineat omnium
bono-

Qq 2

S. Augustinus
serm. 186.
Pulchra
doctrina S.
Augustini
circa Cor-
pus mysti-
cum JESU
Christi, ap-
plicabilis
moribus.

honorum, quæ suis complectitur thesauris.

Desuper pius noster & Doctus Viator, velut ad confirmandum id quod dixeram, vel potius ad colligendum ex eo fructum, exposuit nobis pulchram doctrinam, quam haulerat ex sermone octogesimo sexto Sancti Augustini, ubi dicit, quod, sicut anima nostra est vita naturalis nostri Corporis, & principium universale omnium ipsius operationum, ita Spiritus Sanctus sit vita supernaturalis nostræ animæ, & universale omnium ipsius honorum operum principium: Nostra est anima, quæ communicat vitam, sensum, & operationem cunctis partibus nostri Corporis; ipsa est, quæ videt per oculos, quæ audit per aures, quæ odoratur per nares, quæ loquitur per linguam; ipsa est, quæ ambulat per pedes, quæ agit per manus, quæ laborat per brachia, quæ onera portat per humeros; ipsa est, unico verbo, quæ conservat totum Corpus, quæ confert ipsi omnes suos motus, illudque operari facit in omnibus & per omnia.

Ephes. 1)

Sic Spiritus Sanctus non solum est anima animæ nostræ particularis sed anima universalis totius hujus magni Corporis Ecclesiæ, cujus JESUS Christus est caput, dicente Apostolo S. Paulo: *Ipsium dedit Caput super omnem Ecclesiam*; Spiritus Sanctus est, qui

impertitur vitam & actionem toti huic magno Corpori; ipse videt per ipsius oculos, id est, ipse illuminat omnes Pastores, ut invigilent & vigilanter intendant gregi suo; ipse audit per aures, id est, ipse attentos & sollicitos reddit & tenet Confessarios in officio tam laborioso, tamque charitativo auscultandi Confessiones, & administrandi Sacramentum penitentiae: Ipse odoratur per nares, id est, ipse largitur magnis præsulibus prudentiam & sapientiam, ad percipiendum malignum odorem perverforum dogmatum, quæ corrumpere possent fidem Ecclesiæ: Ipse loquitur per linguam, id est, ipse vocem & verba suppeditat prædicatoribus, ad annuntiandum liberè & cum fervore Evangelium: Ipse ambulat per pedes, id est, ipse dirigit Missionarios per mare, per terras, ad introducendum ubi vis gentium cognitionem JESU Christi, ibique ipsius stabiliendum imperium. Ipse agit per manus, id est, ipse exstimulat ad opera misericordiae tot Personas charitate accensas, ut faciant Eleemosynas, subsidiùmque afferant miseris in ipsorum domibus, in carceribus, in xenodochijs, & cunctis locis, ubi cognoverint illorum necessitates: Ipse laborat per brachia, id est, ipse impellit tot generosas animas ad agendum & tolerandum absque comparatione plura pro gloria Dei, & salute pro-

Spiritus
Sanctus est
anima uni-
versalis to-
tius Corpo-
ris Ecclesi-
e, cujus om-
nia mem-
bra operari
facit divi-
simodè.

1, Co

Amo
tonc
debe
stud
Chr

proximorum, quàm studiosissimi quique mundi affectæ vel agant, vel patiantur ad accumulandas suas opes, vel comparandos sibi honores: Intuere uno eodémque oculo omnem multitudinem magnarum actionum, quæ exaltantur in universâ Ecclesiâ: aspice omnia bona, quæ agit, omnes tribulationes, quas tolerat, & innumera, quæ suffert mala; totum hæc magnum Corpus nonnisi unam habet animam, quæ operari facit ipsum hæc omnia; unus & solus est Spiritus Sanctus, qui ipsum animet, qui ipsum moveat, qui ipsum conservet, quique ipsum moderetur & dirigat. *Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis, prout vult.*

Estne ita? dicebam ipsi: oportet ergo tam arctam esse unionem, tamque perfectam correspondentiam, inter omnia membra magni hujus Corporis, & Sanctæ Ecclesiæ eodem Spiritu animatæ, sicut est inter omnia membra Corporis nostri naturalis, quæ nonnisi unâ eadémque vivificantur animâ: oportet ergo quemvis nostrum moveri bonis vel malis alterius, & promptè succurrere illi, qui indigerit, sicut videmus unam corporis nostri partem malum sentire alterius, & quantocyus ipsi afferre opem: Non ergo oportet regnare divisiones, controversas, & schismata in corpore

Ecclesiæ, eodémque animatum sit nonnisi uno eodémque spiritu; & membra ipsum componentia non oporteret sibi invicem adversari, se invicem discerpere & devorare, non minùs, quàm videatur, quòd membra Corporis humani se invicem non mordeant, se invicem non dilacerent, & discerpant, nisi sint membra hominis phrænetici, mente capti, vel rabiosi.

Quid intendis? respondit mihi suspirando & aspiciendo cælum: Verum est quidem, Corpus Ecclesiæ consideratum in suâ integritate, nonnisi uno eodémque animari Spiritu Sancto: Sed quot sunt membra ipsius, quæ sint mortua, quæque non recipiendo divinos hocce influxus vitam communicantes, sint opprobrium totius Corporis, & tormentum aliorum membrorum ipsum componentium. Contremisco, dum considero, quòd sufficiat unicum duntaxat peccatum mortale habere in suâ animâ; ut amplius animata non sit vitâ, quam Spiritus Sanctus largitur Ecclesiæ; & quandò vitâ hæc divina deserit animam, in quàm miserabilem ipsa redacta sit statum: an mirandum sit, si ipsa haud difficulter non credat veritates religionis! si facile feratur ad sectandas novas doctrinas? si patriat divisiones & schismata, quæ perturbent Ecclesiam: quando animata amplius non est Spiritu Sancto, quidvis amplecti ipsam, nisi

Q q 3 oogni-

Amori & concordiæ debent studere Christiani.

cognitionem & directionem proprii sui Spiritus?

Ubi est charitas divina, quam habere debet anima, tum ergo se ipsam, tum erga suos proximos, quando exiit hanc vitam Spiritus Sancti, qui sacrum est vinculum, quod unita & conjuncta simul servat omnia membra magni hujus Corporis, quæ sine ipso non nisi summè propendent ad se partendum, seque dividendum, sequente quovis propensionem suam particularem prorsus adversam alijs? An mirandum sit, quòd totus ferme mundus aliud non amet, nisi seipsum, & aliud non æstimet, nisi propria sua commoda, & ea, quæ sua sunt, sicut inquit S. Paulus, nunquam non accinctus & expeditus ad oppugnandum, ad mordendum, ad disperdendum suum proximum levissimam & sæpè nullam ob causam? Quo spiritu credis ipsum animari, quando divino hoc non animatur Spiritu,

qui primogenitus est totius Ecclesie, nisi suo particulari, qui non nisi cœcitas est, perturbatio, corruptio, malitia & miseria? Et quid facere is potest, non nisi hoc animatus Spiritu; nisi abripi omnis generis immoderationibus? O quàm infelix est anima, quæ habitaculum non est Spiritus Sancti; necesse enim sit habitaculum ipsam esse Spiritus, immundi; & quanta abominatio possideri à diabolo in ipsâ suâ animâ!

Verùm credo, unum ex efficacissimis medijs, quibus præservare nos possimus à miserando hoc statu, nosque semper conservare vivos vitam divinam, quàm Spiritus Sanctus confert animabus sibi fidelibus, esse specialem devotionem erga Sanctum Joseph; auscultate me adhuc paulisper, ostendam vobis id tam evidentes, ut sperem, eandem vos mecum opinionem amplexuros.

* * *

ARGUMENTUM.

Magna prerogativa eorum, qui speciali devotione venerantur Magnum Sanctum Joseph.

ARTICULUS VI.

QUAMVIS præcipua & universalis intentio omnium bonarum animarum sit tendendi ad Deum, obtinendi ipsius misericordiam, ipsi placendi, & perficiendi semetipsos; nihilomi-

nus media, quæ eligunt ad obtinendum hosce fines, non semper sunt eadem. Cum enim quavis harum animarum suum habeat gustum circa devotionem non minus, quàm cætera omnia, hinc una ample-